

РЕШЕНИЕ

№ 3970

гр. София, 14.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 12.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1574** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27 ал.5 от ЗУСЕСИФ вр. с чл.128 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя А. М., чрез пълномощника адвокат В. Г. срещу заповед № Т-РД-27-222/12.01.2022 г. издадена от министъра на туризма, с която е било отхвърлено заявление с вх. ВГ-176789478-2021-05-1251, с което е отказано на [фирма] предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по схема ВГ-176789478-2021-05-1251 обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100427 (2021/N) от 08.11.2021 г. на основание чл. 112, ал. 1 от ЗДБРБ. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради нарушение на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 5 от АПК. Моли административния акт да бъде отменен и се претендират разноски.

В с.з. Представител на дружеството не се явява, но в писмено становище поддържа жалбата на наведените в нея основания.

Ответникът - Ръководител на ОП НОИР, не изпраща представител, но заявява законосъобразност на оспорения акт в писмено становище.

СГП, редовно призовани не вземат становище.

От фактическа и правна страна.

Оспорената в настоящото поризводство заповед № Т-РД-27-222/12.01.2022 г. издадена от министъра на туризма е валидна, правилна и законосъобразна, респ. Жалбата срещу нея е неоснователна по следните съображения.

Страните не спорят, а и от представинете писмени документи, приети като доказателства по делото се установява, че същата е издадена във връзка подадено Заявление от дружеството [фирма], е с вх. ВГ-176789478-2021-05-1251, и с него се иска предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по схема ВГ-176789478-2021-05-1251 обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100427 (2021/N) от 08.11.2021 г. на основание чл. 112, ал. 1 от ЗДБРБ. По това заявлението министърът на туризма действа като администратор по смисъла на глава трета от Закона за държавните помощи (ЗДП).

На основание чл.25, ал.1 ЗА Министъра на туризма е компетентен да проведе процедура по предоставяне на държавна помощ.

Указанията за кандидатстване по процесната помощ са детайлон разписани в Постановление на МС №393/2021г., като в съответствие с чл.8 от същите, Министъра на туризма е издал Заповед №Т-РД-16-313/29.11.21г., с която е определил лицата, които да разгледат и оценят подадените заявления за кандидатстване за помощта.

Видно от оценителния лист от преписката по делото, такова съответствие за допустимост е извършено от А. И. - член на оценителната комисия. Същият е установил, че по отношение на подадения от жалбоподателя формуляр, не е налице административно съответствие с критерия, съгласно чл.7, ал.2 от ПМС №393/21г., като в колона “Забележки е отбелязано, че “Заявлението не е подписано с валиден КЕП от лице с право да представлява кандидата”. След направена служебна справка от оценителната комисия е установено, че дружеството [фирма] се представлява от А. М., а формуляра за кандидатстване е подписан с КЕП от К. Г..

Спорът между страните се състои в това дали е възможно подаването на формуляр за кандидатстване от друго лице, макар и упълномощени от представляващия дружеството кандидат да бъде подписано и подадено с КЕП на друго лице извън кръга на официално представляващите го обявени в ТР.

По така формирания спор, съдът намира за правилен е законосъобразен извода на министъра на туризма по следните съображения.

По аргумент от чл. 1, ал. 1, т. 2 ЗУСЕСИФ, редът за предоставяне на финансова подкрепа чрез безвъзмездна финансова помощ се определя от ЗУСЕСИФ. Приложената в случая процедура чрез подбор на проектни предложения е една от разписаните в чл. 25, ал. 1 ЗУСЕСИФ разновидности на производствата по предоставяне на БФП. В чл. 26, ал. 1 с.з. е посочено, че ръководителят на управляващия орган на програмата, съответно на водещата програма, утвърждава за всяка процедура насоки и/или друг документ, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти. Документите трябва да са съобразени и с изискванията на чл. 59, ал. 2 от закона. Същите очертават приложимата нормативна рамка на съответната процедура и са задължителни в своята цялост.

В изпълнение на чл. 36, ал. 2 ЗУСЕСИФ и Условията за кандидатстване административният орган е уведомил дружеството с писмо на л.14 по делото, във връзка с установени нередности по формуляра за кандидатстване в т.ч. И относно деклариране на обстоятелства от значение за кандидатстването.

Административният орган е изпълнил задължението да укаже на оспорващото дружество необходимостта от деклариране на обстоятелства в процедурата по кандидастване за помощта В съответствие с критерия, съгласно чл.7, ал.2 от ПМС №393/21г., дружеството предварително е било уведомено за изискването относно подписването с КЕП и прикачването на документите в ИСУН 2020. Съгласно УК в посочената точка, документите изискани с поканата за подписване на административния договор за предоставяне на БФП следва /когато това е посочено в поканата/ да бъдат подписани с валиден КЕП от лицата, които са официално представляващи кандидата и са вписани като такива в ТР и Регистъра на Ю., както и да бъдат прикачени в ИСУН 2020.

Продължителността на срока (30 дни) за представяне на необходимите документи е нормативно определена и е еднаква за всички кандидати.

В конкретната хипотеза, по правно-организационната си форма кандидатът в процесната процедура по предоставяне на БФП - "А. 08 " е Е.. При справка в Търговския регистър се установява, че същото се представлява от А. М..

При съобразяване с чл.7, ал.2 от ПМС №393/21г. Подаването на заявлението следва да бъде подписано с валиден КЕП от лицата, които са „официално представляващи кандидата“ и са вписани като такива в ТР и Регистъра на Ю..

Юридическите лица, в т. ч. и търговските дружества, са изкуствено създадени правни субекти, които за разлика от физическите лица, не разполагат с дееспособност, а единствено с правоспособност, възникваща от момента на тяхното учредяване. Предвид своите специфики така създадените образувания не могат сами да изразяват своята воля, както и да вземат управленски решения без посредничеството на специално установени за целта органи. Именно по тази причина Търговският закон изрично разпределя функциите по управлението и представителството им, като ги възлага в компетентност на техните органи. Т. е. за да бъдат валидно извършени съответните правни действия е необходимо да бъдат съобразени разпоредбите, които сочат в чия компетентност са определени същите. Така например ТЗ приписва представителната власт спрямо О., приложима и в хипотезата на Е. в правната сфера на управителя на дружеството. В конкретната хипотеза управителя на дружеството представляват същото.

Следователно в контекста на настоящия правен спор, единственото лице, което може да представлява Е., е неговият управител. Макар използваните в документацията формулировки "официален представител" и "официални представляващи" да са неprecizни, не буди съмнение вложеният в тях смисъл, а именно – законните представители на кандидата, а не представителство по пълномощие.

В конкретната хипотеза, в подаденото заявление за кандидастване и в отговора на писмото за неответствие кандидатът [фирма] представя чрез модел „Комуникация с УО“ на системата ИСУН 2020 документи, подписани с КЕП титуляр и автор на подписа К. Г.. Кой е титуляр и кой – автор на електронно изявление дефинира разпоредбата на чл. 4 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ). Автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от чието име е извършено то. Развиващите се в електронна среда правоотношения са еманация на тези, които съпътстват неелектронната форма на правно взаимодействие и общуване. Именно затова, както и в обичайния случай, в ЗЕДЕУУ е предвидено едно волеизявление да изхожда от едно лице, а да бъде

опосредено от друго. В случая страните не спорят, че кандидат в процедурата е [фирма], а в същото време титуляр на електронния подпис, с който е удостоверено отправеното в изпълнение на дадените указания волеизявление е К. Г..

Настоящия съдебен състав приема, че само волята на [фирма] (респ. на неговия законен представител) е релевантна за преценката относно изпълнението на задължението за подаване на формуляр и в следствие за деклариране на определени обстоятелства и ако същата е изразена по предвидения в закона начин, само тя може да обоснове положителен за кандидата в процедурата краен резултат. Доколкото представител на това дружество, по силата на изрична законова разпоредба е управителя на същото, съгласно вписването в ТР, то волеизявление, отправено от името на К. Г., не е приравнено на изхождащо от кандидата правно действие по изпълнение на дадените указания. Титулярът на отговора в случая е лице, което няма отношение към изпълнението на изискванията, тъй като не е нито кандидат в процедурата, нито негов законен представител.

Този извод не се разколебава и от представеното по делото пълномощно, издадено от управителя в полза на Г., при следните съображения:

При данни, че управляващия орган на програмата изрично е посочил, че заявлението следва да бъде подписано с валиден КЕП от лицата, които са официални представляващи на кандидата и са вписани като такива в ТР/РЮЛНЦ, то извършени от пълномощник действия по подаване и впоследствие деклариране на обстоятелства по консатирана нередовност на подаденото заявление е приравнено на неизпълнение на изискванията по процедурата относно начина на тяхното валидно изпращане на УО на ОПИК.

Крайният извод на административния орган следва и от регламентацията на наднационално ниво. Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (Регламент № 910/2014) установява правната рамка на електронните подписи, електронните печати, електронните времеви печати, електронните документи, услугите за електронна препоръчана поща и услугите по удостоверяване автентичността на уебсайтове. (А...: чл. 1, § 3 Регламента). Настоящият състав в качеството си на правоприлагащ орган е задължен да приложи нормите от правото на ЕС, и по-специално на регламента, които имат задължителен характер предвид чл. 288 ДФЕС, и само тези правни норми от националния правов ред, които не му противоречат.

Според предписанието на чл. 3, т. 10 Регламент 910/2014 "електронен подпис" означава данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва, а според т. 12 от същия член "квалифициран електронен подпис" означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. Дефиниция на използваното понятие "титуляр на електронен подпис" е дадена с т. 9 и е следната: "физическо лице, което създава електронен подпис". В тази връзка следва да се имат предвид съображения 58 и 59 от Регламента, според които електронните печати следва да служат като доказателство, че даден електронен документ е издаден от юридическо лице, като гарантират надеждния произход и целостта на документа, а когато за дадена трансакция се

изисква квалифициран електронен печат от юридическо лице, квалифицираният електронен подпис на упълномощения представител на юридическото лице следва да се приема равностойно. Така европейският законодател е предвидил възможност за изразяване на правната воля на субектите в електронна среда, много близка до обективизирането на действията им в неелектронна такава.

Изложеното налага извод, че правото на Съюза императивно урежда правилата, свързани с квалифицираните електронни подписи, като не допуска юридическите лица да притежават такива. На последните е предоставена възможността да обективизират волята си в електронна среда по два алтернативни начина – или чрез квалифициран електронен подпис на управителя си, или чрез квалифициран електронен печат на дружеството. Дори да се приеме, че това е уговорено между страните, чрез утвърдените правила по процесната процедура и дадените с уведомителното писмо указания, чиято задължителност по отношение на адресатите е установена с УК, по изложените съображения същите в тази им част биха противоречали на правото на ЕС, което противоречие ще обуслови и задължението на съда да не ги приложи, предвид практиката на СЕС и мястото на Съюзното право в националния правопорядък.

За да е налице надлежно съобразно УК подаването на документите и последващото отстраняване на нередовности по същото е следвало същите да са подписани с валиден КЕП с титуляр и автор управителя на дружеството. След като това не се е случило, органът правилно е констатирал осъществяване на хипотезата на чл. 38, т. 3, предл. 2-ро ЗУСЕСИФ, отказвайки предоставянето на исканата безвъзмездна финансова помощ. В т.с. Решение № 382 от 18.01.2022г. По адм.д. № 7512/212г. На ВАС.

Условията и правилата, по които се развива производството по подбор на проектни предложения са строго формални и подлежат на стриктно спазване от страните в административното правоотношение, за да се постигне целената бързина и навременност на предоставяната финансова помощ, от една страна, а от друга – доколкото се касае за състезателна процедура, да се гарантира точно приложение на принципите на равно третиране и свободна конкуренция – чл. 29, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУСЕСИФ. Всяко отклонение от поставените с документацията по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕСИФ задължителни изисквания поражда предвидените в закона неблагоприятни за кандидата правни последици. Несъответстващите на императивното условие относно валидното подписване на изискваните документи действия на кандидата предпоставят отрицателно по резултата си волеизявление на ръководителя на УО по заявеното с проектното предложение искане за предоставяне на финансова подкрепа. Неоснователни са възраженията на касатора за несъответствие на извода на органа с целта на закона.

Изложеното мотивира заключение за законосъобразност на оспорения индивидуален административен акт.

При този изход на спора, претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и следва да бъде уважена в размер от 100 (сто) лева за настоящата съдебна инстанция, на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ (ДВ, бр. 74 от 2021 г., в сила от 1.10.2021 г.).

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя А. М., чрез пълномощника адвокат В. Г. срещу заповед № Т-РД-27-222/12.01.2022 г. издадена от министъра на туризма, с която е било отхвърлено заявление с вх. ВГ-176789478-2021-05-1251, с което е отказано на [фирма] предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по схема ВГ-176789478-2021-05-1251 обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100427 (2021/N) от 08.11.2021 г. на основание чл. 112, ал. 1 от ЗДБРБ.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя А. М. да заплати на Министъра на туризма сумата от 100лв, представляваща възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: